

[Justitsministeren]

lige problemer for dansk søfart, der må se på, at andre landes skibe fuldt lovligt overtager en række fragter. Derfor må vi afvise forslaget.

Det må give anledning til nogen forundring, at forslaget fremsættes nu. Krigen mellem Irak og Iran, der har indtaget en væsentlig plads i debatten om våbentransporter, har været i omkring syv år. Hvorfor kommer forslaget nu? Der var også våbenforsyninger til de pågældende lande ved krigens begyndelse, som der er nu.

Hertil kommer, at forslagsstillerne åbenbart ønsker, at denne meget vidtrækkende lovgivning skal hastes igennem. Den frist, Tingets formand har fastsat for fremsættelse af forslag, skal åbenbart tilsidesættes, såfremt man ønsker et lovforslag gennemført i denne samling. Behandlingen skal ske så hurtigt, at Folketinget ikke ville få tid til at overveje lovgivningens konsekvenser. Jeg har indtryk af efter hr. Ole Espersens seneste udtalelser, at forslagsstillerne selv har indset, at der er grund til visse overvejelser.

Jeg finder, det er uforsvarligt at forhaste sig på den måde med en lovgivning, der vil skabe store problemer for et vigtigt erhverv, og som vil medføre vidtrækkende konsekvenser for beskæftigelsen inden for dette erhverv.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Når ministeren siger, at søfolk kan afmønstre efter § 12, stk. 1 – tror jeg det er – hvis skibet skal sejle til krigsførende lande, er det ikke helt rigtigt. Jo, det er rigtigt nok, at man kan afmønstre, men man har ikke mulighed for det. Normalt sejler et skib for ordre. Det kan være en eller anden ø, der lige stikker op over vandet, og når man nærmer sig det sted, får man besked på at sejle videre. Det betyder i realiteten, at søfolkene ikke har nogen mulighed for at afmønstre. Det er sandheden.

Jimmy Stahr (S):

Justitsministeren holdt en tale, og den kunne jeg næsten have skrevet på forhånd. Jeg var nogenlunde sikker på, hvad det var, ministeren ville stå her og sige. Vi kender fra masser af fortilfælde: det her bliver alt for svært, det er faktisk umuligt at finde ud af.

Jeg ved ikke, om det er, fordi jeg sidder i retsudvalget, at jeg er så uheldig altid at løbe sammen med justitsministeren, eller om det er noget typisk for det danske justitsministerium, at de altid siger: det er for svært, det kan vi ikke klare, det må vi prøve på at gøre, som vi har gjort mange, mange år før.

Jeg tør næsten vædde på, uden at have de skriftlige kilder, at f.eks. dengang, der blev sagt noget om, at vi skulle afskaffe slaveriet, ville det danske justitsministerium på det tidspunkt med det samme have stået op og sagt: det er alt for svært, det kan ikke lade sig gøre. Går vi endnu længere tilbage – derom kan jeg selvfølgelig ikke vide noget – er jeg sikker på, at hvis der havde været et justitsministerium, dengang vi skulle ned fra træerne, ville de have advaret meget imod det.

Vi kender det fra nyere tid, når det drejer sig om færdselslovgivning. Hver gang vi kommer med et eller andet, f.eks. om hastighedsbegrænsning, siger Justitsministeriet: det kan ikke lade sig gøre – hvorefter man til stor overraskelse beviser, at det er meget svært. Ja, det er klart, at når man går ind med den indstilling, at det er svært, det kan ikke lade sig gøre, så bliver det meget svært, og så bliver det så svært, som det er blevet med færdselslovgivningen.

Nå, men det var ikke det. Det var bare for at nævne, at det var justitsministerens tale. Det er egentlig synd, at jeg giver ministeriet skyld for det. Det kunne være, det er ministeren, så jeg vil godt lægge noget af problemet derover.

Lad os se på det foreliggende forslag. Det, der er baggrunden for, at Socialdemokratiet har fremsat dette forslag, er, at vi ikke ønsker at være med til at øge krigen og krigens rædsler. Det er rigtigt nok, at det er et etisk, moralsk spørgsmål. Det er et spørgsmål om, at vi fra dansk side ikke ønsker at bidrage til de krigsførendes forsyning med våben.

Det skal bemærkes, at det faktisk er det, vi har været med til at vedtage i FN. I forslaget taler vi om transport. Det er en form for dansk medvirken, som bør være forbudt ligesom eksport. Et sådant forbud vil i øvrigt falde godt i tråd med danske bestræbelser inden for De Forenede Nationer for en begrænsning af fabrikation og handel med konventionelle våben.